

VAN MENS TOT MENS

LEDENORGAAN VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VOOR MAATSCHAPPELIJK WERK 'HUMANITAS'

Nummer 2 - Vijftiende jaargang - Juni 1965

Woorden en daden van het hoofdbestuur

Samenwerkingsorganen

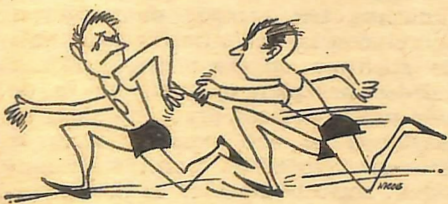
De trits: Ministerie, Nationale Raad, Instellingen voor maatschappelijk werk (voor ons is dat Humanitas) heeft zich de laatste tijd zeer beziggehouden met functie en taak van de 'samenwerkingsorganen'. Het is de vraag of al onze leden die 'Van mens tot mens' lezen ons vakjargon wel kennen. Dus eerst:

Wat is een samenwerkingsorgaan?

Bij de beantwoording gaan we maar direct uit van de praktijk in Humanitas. Algemene definities en omschrijvingen kunnen we beter overslaan. De subsidieregeling voor het maatschappelijk werk kent 'samenwerkingsorganen' en 'uitvoeringsorganen'. Voor beide is een aparte subsidieregeling geldig.

Uitvoeringsorganen zijn al onze afdelingen met bureaus waaraan één of meer maatschappelijk werkers voor het algemeen maatschappelijk werk zijn verbonden.

Samenwerkingsorganen zijn verenigingsorganen die ten behoeve van

het maatschappelijk werk een beleid voerende, stimulerende, raadgevende en ondersteunende functie hebben.

De subsidieregeling kent voor iedere instelling één landelijk samenwerkingsorgaan. Voor Humanitas is dat het Hoofdbestuur en zijn Centraal Bureau. Het bureau is als zodanig gesubsidieerd. Er zijn voorts provinciale samenwerkingsorganen.

Bij Humanitas beschikken alle gewesten, op één na, over een samenwerkingsorgaan in de vorm van onze gewestelijke besturen en raad, hun adviseur of directeur en het gewestelijke bureau(tje). Plaatselijke samenwerkingsorganen zijn slechts mogelijk in gemeenten met meer dan 300.000 inwoners. In Amsterdam, Rotterdam en Den Haag heeft Humanitas dus een gemengd apparaat dat zowel uitvoerings- als samenwerkingsorgaan is. Wilt u ze uit elkaar houden, zoals de subsidieregeling dat dus doet, dan moet u in de directeur, de maatschappelijk-werkadviseurs en de administratieve medewerkers die hen terzijde staan, het samenwerkingsorgaan zien en in de maatschappelijk werkers met hun administratieve trawanten het uitvoeringsorgaan.

Op taak en functie van deze samen-

werkingsorganen wordt de laatste tijd nogal gestudeerd. De speciale ervaringen die Humanitas heeft met onze organen binnen een vereniging die ook andere werksoorten (gezinsvoogdij, gezinsverzorging, reclassering, bejaardenzorg en gerepatrieerdenzorg) naast het algemeen maatschappelijk werk uitvoert, konden door ons hoofdbestuur nuttig worden aangewend bij deelname aan de meningsvorming in het kader van de Nationale Raad voor Maatschappelijk Werk. De richting waarin deze organen zich zouden moeten ontwikkelen, is daar op het ogenblik in studie.

De Algemene Bijstandswet (ABW)

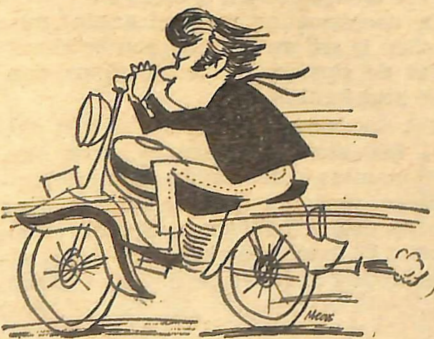
In zeer veel gemeenten zijn inmiddels door de gemeentebesturen, in verband met de invoering van de Algemene Bijstandswet, colleges voor verlening van bijstand, commissies van advies, of plaatselijke overlegorganen ingesteld. De manier waarop — en de vorm waarin dat geschiedt verschilt nogal eens van plaats tot plaats. In genoemde commissies en colleges zitten uiteraard een groot aantal vertegenwoordigers van Humanitas.

De wet is nieuw, de organen ook; voor iedereen. Omdat men derhalve overal nog zoekende is naar de beste werkvormen voor de praktijk, heeft het hoofdbestuur voor 12 juni met noodzakelijke voortvarendheid een conferentie bijeengeroepen van alle Humanitasleden die als bestuurslid, vertegenwoordiger of functionaris met de bovengenoemde organen en met de uitvoering van de Algemene Bijstandswet te maken hebben. Het zal namelijk uiterst produktief en leerzaam zijn nu, reeds vroeg, ervaringen uit te wisselen. Met tijdig verkregen kennis kan men in de opbouwperiode nog wel wat doen. Vandaar zo snel een conferentie.

Onder de veelzeggende titel: **de A van B. en W.** vindt u elders in dit blad nog een voorlichtend artikel over dit onderwerp, dat al heel wat pennen in beweging heeft gebracht.

Bijzonder jeugd- en buurtwerk

Een commissie heeft in opdracht van

het vorige congres dit onderwerp bestudeerd. Het hoofdbestuur zal op het komende congres het resultaat voorleggen aan de afgevaardigden.

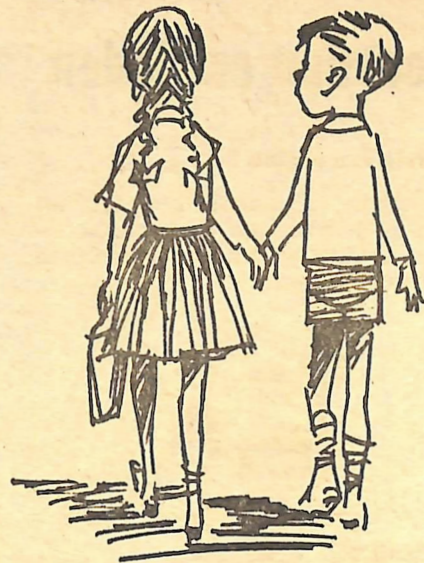
Jeugdzaken

Voor ons nogal gecompliceerde werk ten behoeve van kinderen en jeugdigen heeft het hoofdbestuur een andere vorm dan de klassieke sectie gekozen voor de verbinding tussen bestuur en beleid enerzijds en wetenschap en vak anderzijds.

Om te beginnen is voor het voogdijwerk een bestuurscommissie ingesteld die **namens** het hoofdbestuur, dus bij delegatie van bevoegdheden, de directe leiding voor het voogdijwerk op zich neemt, in regelmatig contact met het hoofdbestuur.

De oude sectie Jeugdzaken is vervangen door de 'Coördinatiecommissie jeugdzaken'.

Het wat extraverter dan 'sectieleiding' aandoende begrip 'coördinatie' zegt duidelijk wat de bedoeling is: overkoepeling, binding en bevordering van de efficiëntie en vooral veel contact en samenwerking tussen de onderdelen. Ook zal de Coördinatiecommissie jeugdzaken als zgn. groepsorganisatie voor kinderbescherming op-

treden. De verbindingen in het kader van deze functie betreffen hoofdzakelijk het Ministerie van Justitie, de Nationale Federatie voor de Kinderbescherming, en incidenteel, de grote levensbeschouwelijke organisatiegroepen die veelal als groepsfederaties te boek staan.

De Stichting Kindertehuizen is er na

Vervolg op pagina 2

geeft aan de collecte van HUMANITAS

straat- & huis-aan-huis- COLLECTE

25 sept.

van 21 tot 24 sept.

giro 161718 t.n.v. HUMANITAS VALKMARE

Met dit affiche kunt u uw plaatselijke collecten bekendmaken

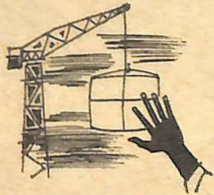
De tekst op de witte strook onderaan wordt door de collecterende afdeling erop geschreven. Men kan erop schrijven wat men wil.

Te bestellen bij het Centraal Bureau.

Woorden en daden

Vervolg van pagina 1

veel studie en werk in geslaagd het plan tot het bouwen van 'personeelsflats' in Ellecom tot uitvoerbaarheid te manoeuvreren.

Buitenlandse werknemers

In beginsel heeft het hoofdbestuur besloten aan de hulp aan gastarbeiders mee te doen. Voorshands blijkt dit alleen in Brabant nodig te zijn, ten behoeve van Turkse arbeiders. Dat bij de sociale hulpverlening aan Spaanse en Italiaanse werknemers Humanitas een rol zou moeten spelen, is niet te verwachten.

Plannen

Onder de plannen voor de naaste toekomst valt nog het verder consolideren van het 'oude' en 'nieuwe' gezinsvoogdijwerk, het instellen van een landelijk adviesorgaan voor gezinsvoogdijwerk, het onderhouden van geregeld contact met de beleidvoerende leiding van Humanistisch Verbond; een goede intergratie van de 'supervisie' van alleenstaande maatschappelijk werkers bij Humanitas en, niet te vergeten, de verbetering van de interne voorlichting als een der krachtbronnen voor meer externe voorlichting, tot goede propaganda toe, aan het grote publiek.

De Verenigingsraad

De Verenigingsraad is op 29 mei weer bij elkaar geweest. De routinezaken daar besproken, zijn voor de lezers van 'Van mens tot mens' niet erg interessant en kunnen veilig overgeslagen worden.

Aan de orde is ook geweest een stuk getiteld:

Regionale organisatie.

In veel afdelingen bestaat hiervoor grote belangstelling, want afdelingen die nu nog graag een maatschappelijk werker zouden willen aanstellen, zullen dit heel vaak willen en kunnen doen in samenwerking met andere afdelingen. Een gebruikelijke kenschetsing voor deze werkwijze is 'schaalvergroting'. In ons geval dus regionale of territoriale schaalvergroting. (Er is ook nog functionale en levensbeschouwelijke schaalvergroting mogelijk.)

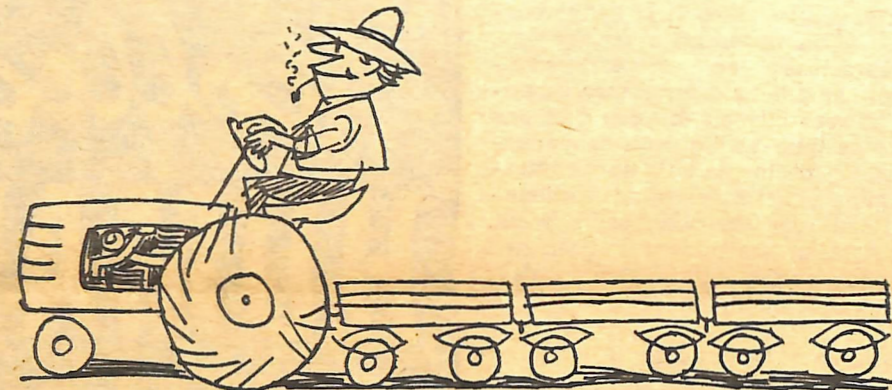
Deze regionale organisatie is op 29 mei intensief in de raad besproken. Er komt een verslag over, dat op aanvraag verkrijgbaar is.

Tussen dit onderwerp en het onderwerp dat op de vorige raadsvergadering aan de orde is geweest, de voor-

lichting, is verband. In maart jl. werd gesproken over voorlichting en propaganda die direct op verbreding van het grondvlak van Humanitas was gericht. Beide onderwerpen wijzen naar een zelfde doel: **uitbreiding en verbetering van onze hulpverlening.** Onze leden zullen ongetwijfeld nog meer horen over deze beide zaken, want de ontwikkeling van de relatie tussen de overheid en het particulier initiatief in Nederland, laat ons geen andere keus dan de gedachten uit onze statuten meer te doen leven en te verduidelijken onder de volksgroep die er met name in wordt genoemd.

Statuten zijn in wezen wetten. Al gelden onze statuten alleen voor onze leden, toch hebben ze met alle wetten in de (vrije) wereld gemeen dat ze slechts door het publiek beaamd worden als de inhoud ervan overeenstemt met de onder datzelfde publiek levende normen en overtuigingen. Die overeenstemming op zich zelf baart ons geen zorgen. Maar, onbekend maakt onbemind!

Het ligt aan ons zelf Humanitas tot een algemeen aanvaarde naam te maken. Dan komt de algemene aanvaarding van het begrip van zelf wel.

Personeelsflat 'Ellinchem'

De tijden veranderen snel en vooral in de kinderbescherming, waar op het stuk van de salariëring en de arbeidsvoorwaarden een achterstand van decennia in enkele jaren diende te worden ingelopen. De salariëring van het personeel, werkzaam in de tehuisen en inrichtingen in Nederland is de laatste 25 jaren zodanig verbeterd dat deze de vergelijking met verwante beroepen thans zeker kan doorstaan. Anders ligt dit ten aanzien van de werktijden. Gebrek aan personeel verhindert de invoering van een 45-urige werkweek en de inrichtingen die daar wel mee adverteren kunnen deze belofte vaak niet houden, omdat personeelsonderbezetting dat verhindert. Eén der arbeidsomstandigheden die ook een snelle aanpassing door maakt, is de huisvesting van personeel. Het is duidelijk dat het interne wonen in een tehuis of inrichting velen en zeker de ouderen afschrikt om het beroep te kiezen dan wel er in te blijven. De bezwaren zijn duidelijk: men komt niet geheel los van het werk, de privacy is gering. Vinden jongere krachten het soms nog aantrekkelijk samen een kamer te delen en bij voorkeur in te wonen omdat dit een gevoel van geborgenheid biedt al snel gaat men de bezwaren onder vinden en ontstaat de drang naar buiten.

Ook aan 'Ellinchem' is deze ontwikkeling niet voorbijgegaan. Toen het tehuis in 1952 werd geopend, beschikten wij over zeer primitieve personeelsmakers. Naarmate er meer personeel werd aangetrokken, moesten er ook meer kamers ter beschikking komen, zodat op de zolder enige vertrekken ontstonden, opgebouwd van hardboard, die de toets der kritiek niet konden doorstaan. Bij de grote verbouwing is hieraan veel gebeurd. De personeelskamers zijn thans alle voorzien van vaste wastafels, goede kastruimte, hebben een behoorlijk oppervlak, zijn leuk geschilderd, kortom voldoen aan alle redelijk te stellen eisen, uitgezonderd één, nl. die van de privacy. Men woont bij zijn werk en een ieder is op de hoogte van het doen en laten van de ander.

Indachtig het gezegde dat regeren vooruitzien is, heeft het bestuur van de stichting ongeveer een halfjaar geleden het plan opgevat om in de tuin van Ellinchem, grenzende aan de Kastanjelaan een personeelsflat te bouwen. Deze zal bestaan uit 3 woonlagen, omvattende 4 flats per woonlaag, totaal 12 woninkjes. Elk woninkje omvat een kamer van 4 x 4 meter, een keuken met aanrecht en gasgeyser, een douche en toilet. De woninkjes zullen centraal verwarmd worden en voorzien zijn van vloerbedekking, lichtornamenten en gordijnen. De huurprijs, inclusief stookkosten voor centrale verwarming zal ca. f 130,— per maand gaan bedragen. De flat wordt uitgevoerd in de zgn. premieregeling. Het Ministerie van Volkshuisvesting zegde de stichting inmiddels een premie toe van f 10.500,— op een totale bouwsom van f 172.000,— Nu de financiering van de flat verzekerd is en de bouwvergunning door de gemeente Rheden is verleend, kan de bouw aanvangen. Verwacht mag worden dat daarmee in juni een aanvang zal worden gemaakt.

De Stichting kindertehuizen hoopt daarmee een voorziening te treffen die een normale personeelsbezetting van het kindertehuis nu en in de toekomst veilig stelt. Het is straks: 'goed werken en goed wonen in een mooie omgeving'.

Zoals de lezer zal begrijpen, is een goede personeelsbezetting van het kindertehuis van groot belang voor de kinderen die er verblijven. En daar was het uiteraard allemaal om begonnen.

H. J. Beuke.

WAT CIJFERS ONS LEREN!

Elk voorjaar van een organisatie wordt gekenmerkt door een verhoogde cijfermatige activiteit. Immers ten behoeve van het jaarverslag, de leiding, de subsidiërende overheid e.d. worden overzichten, tabellen, grafieken gemaakt om een ieder een duidelijk beeld te geven van de activiteiten van het afgelopen jaar.

Cijfers zijn er echter niet alleen om te laten zien hoe groot de omvang van de verschillende werkzaamheden zijn geweest. Minstens zo belangrijk is dat mede op grond van de verkregen cijfers een toekomstig beleid kan worden bepaald.

Dit alles geldt natuurlijk ook voor een vereniging als Humanitas. Voor alle onderdelen worden ieder jaar overzichten gemaakt en zo ook voor het kinderbeschermingswerk. Van deze cijfers willen wij u nu iets vertellen.

Het gezinsvoogdijwerk (613 kinderen)

De werkomvang is in 1964 ten opzichte van 1963 gestegen met 14 pct. Deze stijging is te danken aan de groei van de nieuwe uitvoeringsorganen. Vooral de groei in het arrondissement Den Haag mag spectaculair genoemd worden (stijging van 7 gevallen tot 34 gevallen).

Hiertegenover staat echter de teleurstellende ontwikkeling in de arrondissementen Arnhem, Zutphen, die nl.

ver beneden elk aanvaardbaar minimum bleef.

Hoewel bij de subsidiëring van het gezinsvoogdijwerk het aantal kinderen, dat onder toezicht gesteld is, niet van belang is, doch slechts het aantal gezinnen waaruit deze kinderen komen, zijn de verschillen in aantallen echter zo groot dat duidelijk zichtbaar wordt dat de grondslag voor subsidiëring moet veranderen. In het arrondissement Leeuwarden b.v. staan twee maal zoveel kinderen per gezin onder toezicht dan in het arrondissement Den Haag. Het aantal uithuisplaatsingen (inrichtingen en pleeggezinnen) bedraagt plm. 35 pct. van het totaal aantal pupillen.

Opvallend zijn de verschillen met betrekking tot de inschakeling van vrijwillige medewerkers. Bij onze nieuwe uitvoeringsorganen zien we een evenredige stijging van vrijwillige medewerkers. Bij de uitvoeringsorganen, die ingebouwd zijn in grotere werkeenheden (Rotterdam-Amsterdam), zien we een duidelijke teruggang bij de inschakeling van vrijwillige medewerkers.

Het is noodzakelijk om aan deze ontwikkeling door middel van een nader onderzoek aandacht te besteden.

Het voogdijwerk (146 kinderen)

Ons voogdijwerk ontwikkelt zich vrij stabiel. Uit de cijfers blijkt dat wij een gestadige groei hebben van netto

10 kinderen per jaar. Het is voor de planning en financiering van dit kostbare werk goed te weten wat wij in de toekomst kunnen verwachten.

Onduidelijk is echter nog of door de groei van ons gezinsvoogdijwerk een sterkere toename zal komen in de voogdijaanbiedingen (gedwongen ont-heffingen). Voorts blijkt dat het aantal in kindertehuizen verblijvende pupillen vrij groot is.

Het kindertehuis Ellinchem (cap. 52 kinderen)

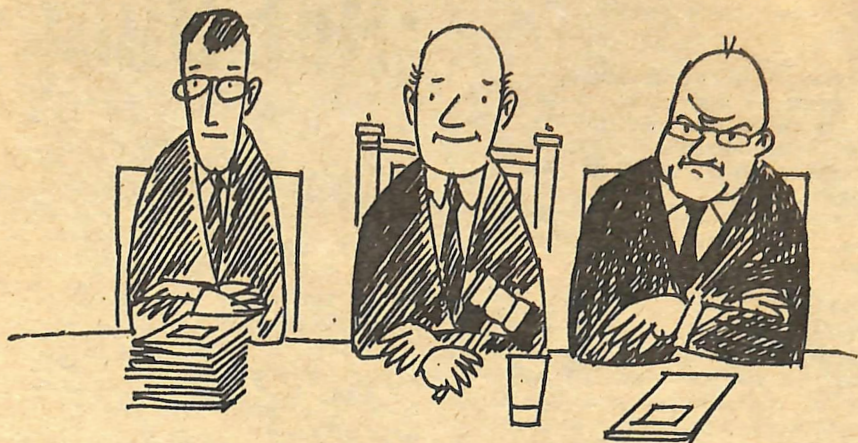
Uit de cijfers blijkt dat het grootste aantal kinderen dat op Ellinchem verblijft, kinderen zijn uit ons voogdijwerk en ons gezinsvoogdijwerk. We kunnen dus stellen dat vanuit deze beide sectoren Ellinchem in een behoefte voorziet.

Het aantal verpleegdagen bedroeg ruim 18.000, hetgeen betekent dat er slechts een onderbezetting was van gemiddeld 6 pct. Dit is niet veel.

De doorstroming van het aantal pupillen is vrij gering, hetgeen betekent dat de gemiddelde verblijfsduur aan de hoge kant is.

Tot slot zouden wij willen stellen dat al het kinderbeschermingswerk van Humanitas, omvattende ruim 800 kinderen, mogelijk gemaakt wordt door ruim 250 vrijwillige medewerkers en ruim 30 bezoldigde krachten (niet allen echter in full-time dienstverband).

W. Post

De A van B en W

Nee, lezer, wij gaan u niet bezighouden met een letterspelletje met de beginletters van de Algemene Bijstandswet. Wat dan? We gaan eens nader kennismaken met een heel belangrijk personage: de ambtenaar die namens B. en W. de wet (of onderdelen daarvan) ten uitvoer brengt en de wijze waarop dit in zijn werk kan gaan.

De ambtenaar, of liever ambtenaren (er zullen er wel meer dan één zijn) maken deel uit van de Gemeentelijke Sociale Dienst (GSD).

Stelt u zich voor dat u, lezer, door onvoorziene tegenslag moet vrezende dat u binnenkort niet meer zult beschikken over de middelen om te voorzien in de noodzakelijke kosten van het bestaan van u en uw gezin. U wilt weten of een regeling op grond van de Algemene Bijstandswet voor u getroffen kan worden. Wat gaat u doen? U gaat naar de GSD. We nemen aan dat u in een gemeente woont waar het gemeentebestuur ervoor gezorgd heeft dat alle resten van toepassing van de oude Armenwet nu verdwenen zijn, om plaats te maken voor een geheel nieuwe praktijk van bijstandsverlening die de burger vertrouwen en een gevoel van rechtszekerheid geeft.

Allereerst zal het u dan opvallen dat de portier u niet naar een loket verwijst, maar naar een aparte kamer, waar u wordt ontvangen door de 'recepteur'. Zo zal in veel gemeenten de ambtenaar heten die u de eerste inlichtingen geeft omtrent de mogelijkheden die de ABW biedt. Als hij met u tot de slotsom komt dat een bijstandsregeling voor u getroffen kan worden, dan zal hij u vertellen hoe u schriftelijk een aanvraag kunt indienen. Is de financiële nood in uw gezin plotseling nijpend geworden, dan zal hij u vertellen langs welke weg direct uitkering van een voorlopig bedrag kan worden verkregen.

Hier komt in sommige gevallen het bureau van het provinciaal bestuur (Gedeputeerde Staten) aan te pas. Als uw schriftelijke aanvraag eenmaal bij de GSD in behandeling is, zal er waarschijnlijk (niet in alle gevallen) een gemeente-ambtenaar bij uw thuis komen voor een tweede gesprek, waarbij een aantal gegevens door hem worden genoteerd. Misschien is het dezelfde persoon die u al als 'recepteur' hebt leren kennen, maar waarschijnlijk een collega die speciaal met het onderzoek is belast.

Het onderzoek kan o.a. betreffen: de vraag of (als u nog geen 65 bent) spoedig weer een normaal inkomen uit arbeid kan worden verkregen. Voorts of er andere mogelijkheden zijn waardoor de bijstand kan worden vermindert of beëindigd; of er een groepsregeling op u van toepassing is; of u beschikt over bezit of kapitaal (bij voorbeeld bestemd voor bedrijf of studie) van zodanige grootte dat er bij toekenning van bijstand rekening mee moet worden gehouden (een bescheiden spaarduit wordt niet aangesproken!); of u onderhoudsplichtig bent of dat anderen (ouder, voogd, echtgenoot) onderhoudsplichtig zijn tegenover u (van het vroeger zo berucht geworden 'verhaalsrecht' is niet veel overgebleven); of u blijkt hebt gegeven van voldoende besef van verantwoordelijkheid t.o.v. de voorziening in de kosten van het bestaan (als B. en W. de indruk krijgen dat u in dit opzicht te kort schoot, kunnen zij uw

aanvraag afwijzen of de uitkering beperken); of u in aanmerking komt voor gezinsbijstand en wie in dat geval tot het gezin behoren (N.B.: als de vader ontbreekt, kan de moeder de bijstand aanvragen); of u uitkeringen geniet van kerkelijke of particuliere personen of instellingen in een mate die verdere bijstand overbodig maken; of u en hoe u zich bevindt in de gemeente waar u de bijstand hebt aangevraagd; ... en zo het een en ander meer.

En dan wordt het afwachten welke beslissing er bij u in de brievenbus komt. Is de bijstand door B. en W. toegekend, dan ontvangt u het vastgestelde bedrag voortaan geregeld (bij voorbeeld wekelijks) per postcheque. Het bedrag kan vastgesteld worden volgens het van rijkswege gestelde minimum (van voedsel, kleding, stoken, enzovoorts), maar het kan daar ook boven uit gaan als B. en W. dat nodig en mogelijk vinden in verband met de omstandigheden waarin u verkeerde vóór het aanvragen van de bijstand. Bovendien kunt u voorschot of bedrijfskrediet ontvangen.

U kunt wel iemand machtigen om de bijstand op het postkantoor voor u in ontvangst te nemen, maar de bedoeling is dat u de bijstand persoonlijk ontvangt en beheert, ook als u in een tehuis of inrichting verblijft. Met de leiding van het tehuis moet dan een regeling worden getroffen.

Als de bijstand door B. en W. wordt afgewezen, leest u in de brief ook de redenen waarom dat is gebeurd. Bent u het met de afwijzing niet eens, dan kunt u het best met de 'recepteur' gaan praten over het indienen van een bezwaarschrift of eventueel het aantekenen van hoger beroep (eerst bij Gedeputeerde Staten, ten slotte bij de Kroon).

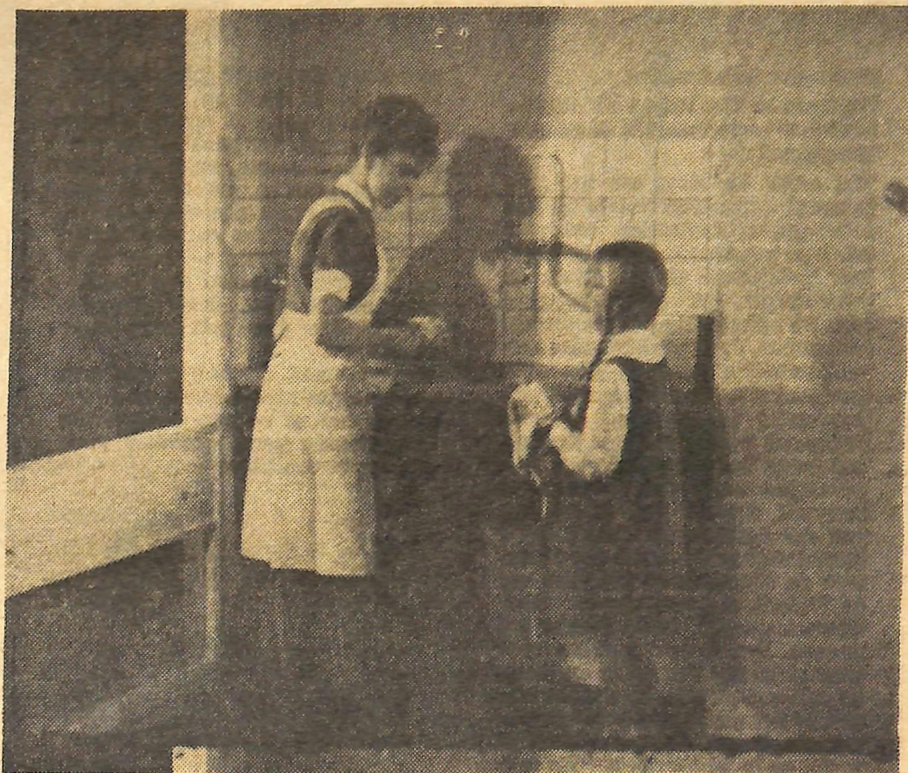
Ook als u meent te weinig bijstand te ontvangen, kunt u deze procedure volgen.

Zo kan het gaan. Maar de praktijk moet zich nog vormen en aan de diverse gemeenten in Nederland is veel vrijheid gelaten bij de uitvoering van de Algemene Bijstandswet.

Er is nog één voorschrift waaraan de 'recepteur' moet voldoen, en daarover lezen we in artikel 2 van de ABW. Hij moet u, behalve over de mogelijkheden die de wet biedt, ook voorlichten over de mogelijkheden van dienstverlening door instellingen voor maatschappelijk werk e.d. in uw woonplaats. In sommige gemeenten wordt een folder met adressen en algemene gegevens uitgereikt. Mocht u dus uw persoonlijke en maatschappelijke problemen willen bespreken met een maatschappelijk werker, dan is het de 'recepteur' die u de weg wijst. Op uw verzoek kan hij ook bemiddeling verlenen (bij voorbeeld zorgen dat er een maatschappelijk werker eens bij u thuis komt praten). U moet dan wel duidelijk laten blijken of u bij voorbeeld 'in zee' wilt gaan met een maatschappelijk werker van Humanitas (als die er is), of liever met een maatschappelijk werker van de gemeentelijke dienst, of met iemand van één van de kerkelijke instellingen.

De GSD, de maatschappelijk werker en vooral u zelf zullen ondertussen voortdurend trachten samen naar wegen te zoeken waardoor de financiële en andere problemen die zich voordeden, worden vermindert of opgelost.

P. Albarda

Het Kansspel 1965

Over onze loterij kunnen we u in dit nummer maar weinig zeggen. De grote inzet van de actie is voorbij. Als dit blad uitkomt, nadert de trekking. Belangrijke initiatieven kunnen niet meer gerealiseerd worden. Er is al één waarheid als een koe die nog wel van belang is: We zijn nooit uitverkocht.

Tot op één dag voor de trekking mogen we loten versturen. Wat door ons per post bezorgd is vóór de trekking is

geldig voor een prijs. Girobestellingen blijven dus tot vier à vijf dagen, dus tot 10 juni mogelijk.

Spoedig na 15 juni zullen we bericht rondsturen met nummers en prijzen. Er is van de televisie veel steun ontvangen.

Hierboven vindt u enkele coupures uit de film die de VARA vertoond heeft bij het bekendmaken van onze 'kansspelactie'.

Universele verklaring van de Rechten van de Mens V

Artikel 12. Niemand zal onderworpen worden aan willekeurige inmenging in zijn persoonlijke aangelegenheden, in zijn gezin, zijn tehuis of zijn briefwisseling, noch aan enige aantasting van zijn eer of goede naam. Tegen een dergelijke inmenging of aantasting heeft een ieder recht op bescherming door de wet.

Artikel 13. (1) Een ieder heeft het recht zich vrijelijk te verplaatsen en te vertoeven binnen de grenzen van elke staat.
(2) Een ieder heeft het recht, welk land ook, met inbegrip van het zijne, te verlaten en daarnaar terug te keren.

Artikel 14. (1) Een ieder heeft het recht om in andere landen een asiel te zoeken en te genieten tegen vervolging.
(2) Op dit recht kan geen beroep worden gedaan ingeval van strafvervolgingen wegens misdrijven van niet-oplitieke aard of handelingen in strijd met de doeleinden en beginselen van de VN.

Humanitas in het zuiden

Wij lazén in 'Het Vrije Volk' (Eindhoven) in begin maart in de rubriek 'Stadspraat':

'Het eerste kwartaal van het jaar is immer de periode waarin tal van verenigingen, instanties, bedrijven e.d. hun balans over het afgelopen jaar publiceren en bespreken in jaarverslagen en jaarvergaderingen. De opsomming van de diverse activiteiten, de schouderklopjes aan verdienstelijke leden, de financiële overzichten en al wat meer aan een jaarverslag te pas komt, vormen doorgaans weinig boeiende leerstof. Wel levert het wel en wee van zo'n vereniging vaak wat interessante gegevens. Zo ook het jaarverslag van een betrekkelijk klein groepje sociaal voelende mensen die te zamen de Eindhovense afdeling van de Nederlandse vereniging voor maatschappelijk werk Humanitas vormen. Het is zo'n typische vereniging in het "weinig-geschreeuw-en-veel-wol-genre", die slechts zelden in het schelle licht der schijnwerpers treedt, maar daarentegen rustig en in beslotenheid werk verricht dat het daglicht in alle glorie kan verdragen.'

Humanitas en de publiciteit Bazaar te Assen

De vorige maal hebben we in deze rubriek een artikelje uit het Haagse blad 'De Posthoorn' afgedrukt, dat onzes inziens Humanitas op de juiste wijze in de publiciteit brengt onder wat wij noemen 'het grote publiek'. Die publiciteit kan ook nog op heel andere wijze verzorgd worden. De afdeling Assen heeft dat aange-toond. Daar is een bazaar gehouden. En mits op de juiste wijze aangepakt, brengt een bazaar een onschatbare hoeveelheid publiciteit met zich mee. Hoe ruimer men zo iets opzet, hoe meer mensen vinden dat ze ook mee moeten doen. Naast het gebruikelijke batige saldo natuurlijk. Op de bazaar in Assen moeit waard was, o.a. kostelijke sen was veel te koop dat echt de huisvlijt- en naaldwerkstukken. De zaak werd, aanvankelijk door twee dames en tegen de kritieke datum door heel het bestuur en vele andere zo royaal opgezet — je moet zo iets groots doen of niet doen — dat zo langzamerhand de hele stad ervan wist en steeds meer mensen er iets

aan mee deden. Twee geluidswagens riepen in de stad op tot bezoek. Het gevolg was dat op de bazaar niet de sfeer van plichtmatige representatie heerste, maar dat het er even gezellig was als op een felicitatiereceptie van een gewaardeerde en populaire vriend. Die gezelligheid en vrolijkheid associëren de bezoekers voortaan met Humanitas en dat brengt een stukje publiciteit mee dat nooit meer wegzinkt.

Voorts bracht de bazaar ons een groot aantal nieuwe leden en — we zeiden het al — een batig saldo waarmee de penningmeester weer een poosje voort kan.

Het oor te luisteren

Het boekje: 'De gedetineerde mens en wij'

Onlangs is een boekje van de pers gekomen, getiteld: 'De gedetineerde mens en wij', een voorlichtingsgeschrift over gevangeniswezen en reclassering. Het is uitgegeven onder gezamenlijke verantwoordelijkheid van 'Humanitas' en het Nederlands Genootschap tot Reclassering, terwijl de andere met het Genootschap samenwerkende groepen, te weten de sectie reclassering van de Generale Diaconale Raad van de Nederlandse Hervormde Kerk en de Stichting Joods Maatschappelijk Werk, deze uitgave met hun instemming ondersteunen.

Deze publikatie, die in de eerste plaats bedoeld is als wegwijzer, steun en richtlijn voor het werk van de vrijwillige reclasseringsbezoeker aan de gedetineerde medemens in gevangenis en huizen van bewaring, is geschreven door de landelijke functionaris voor het reclasseringwerk, de heer P. E. Hutte, gesteund door opbouwende kritiek

van belangstellende deskundigen. Het boekje zal naar wij hopen ook zijn weg vinden naar geïnteresseerde buitenstaanders. Het is, tegen kostprijs (f 1,50) verhoogd met portokosten, bij het Centraal Bureau van Humanitas, J. W. Brouwersstraat 16 te Amsterdam, verkrijgbaar.

Reclassering

De Indelijke sectie reclassering vergaderde op zaterdag 6 februari in huize 'Randenbroek' te Amersfoort met de vertegenwoordigende bestuursleden uit Humanitas in de afdelingsbesturen van het Nederlands Genootschap tot Reclassering. Enige aspecten van het vrijwilligerswerk en de verhouding tot het beroepswerk werden besproken. De bedoeling was om op zaterdag 29 mei het gesprek voort te zetten.

Personeelsmutaties

De volgende maatschappelijk werkers werden bij de diverse afdelingen aangesteld:

Bij afdeling Amsterdam:

mevrouw K. Jaarsma-Eskens per 1 november '64 voor bejaardenzorg (uitbreiding)

mevrouw R. de Jonge per 1 januari '65 voor a.m.w. (vervanging) mej. L. S. Bijlsma en mej. A. A. Petersen per 1 december '64, beiden voor a.m.w. (vervanging)

meij. H. C. Raben, per 1 februari '65 voor gezinsvoogdij (vervanging)

Bij afdeling Den Haag:

meij. N. N. Termorshuizen per 1 januari '65 voor a.m.w. (vervanging) mevrouw C. Reurslag-de Klerck per 1 april '65 voor a.m.w. (uitbreiding).

Bij afdeling Delft:

meij. G. M. C. Conijn per 1 januari '65 voor gezinsverzorging (vervanging).

Bij afdeling Velsen:

meij. J. Verbaan per 1 januari '65 voor a.m.w. (uitbreiding).

Bij afdeling Enschede:

meij. H. J. Lameijer per 1 april '65 voor a.m.w. en gezinsverzorging (vervanging).

Bij afdeling Amstelveen:

meij. J. Mosk per 1 januari '65 voor a.m.w. en gezinsverzorging (uitbreiding).

Nieuwe afdelingen

In Eelde-Paterswolde is een afdeling van Humanitas opgericht, in Aduard hoopt men binnenkort een afdeling op te richten.

'Het Ding'

Op vrijdagavond verzocht de jeugdambtenaar van de gemeente Ede mij om op zaterdagmiddag d.a.v. naar de Van Essenkazerne te Ede te komen, ten einde daar een verrassing voor het kinderhuis in ontvangst te nemen.

Zaterdagmiddag 2.00 uur was ik — uiteraard bijzonder nieuwsgierig — daar present.

Het bleek dat de bijzonder actieve wandelsportvereniging 'De Eendracht' uit Ede aan 70 gehandicapten een ontspanningsmiddag aanbood, waaraan velen belangeloos hun medewerking gaven.

Even voor de pauze verscheen, nadat een bordje met de tekst 'Het Ding' was geplaatst, de van de TV welbekende mevrouw Mies Timp-Bouwman op het toneel en nodigde mij uit ook daar te komen. Na een kort interview verzocht zij de toneelgordijnen op te halen en bood zij mij namens 'De Eendracht' een spoorweg-emplacement aan met rangeerterrein, wissels, seinpalen, ontkoppelingsrail, etc. etc., benevens 2 elektrische treinen aan. Eén en ander was in vol bedrijf en maakte een kostelijke en kostbare indruk.

De wandelsportvereniging 'De Eendracht' heeft het voornemen jaarlijks een kinderhuis met een dergelijk geschenk te verrassen. Zo was vorig jaar de mytyschool te Beetsterzwaag de gelukkige.

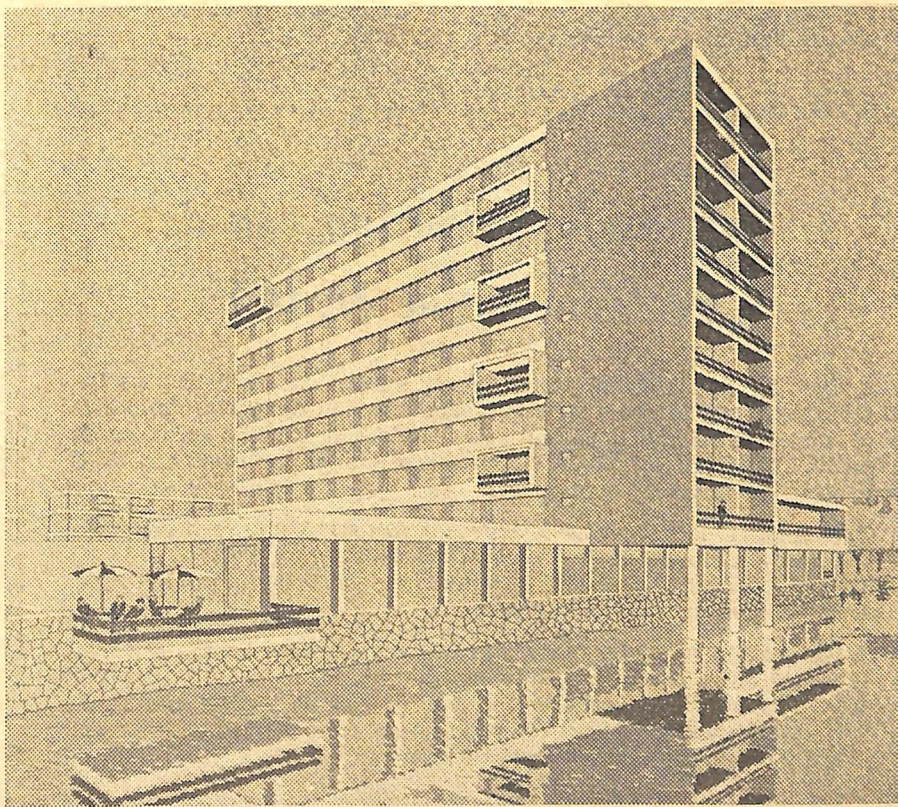
Zoals u zult begrijpen was ik bijzonder verrast en kon ik de aanwezigen verzekeren dat de kinderen op 'El-linchem' bijzonder blij met dit geschenk zouden zijn.

Sinds zaterdagmiddag 8 mei is er al veel mee gespeeld, veel gerangeerd en... nog niets kapot. Waarschijnlijk gaan de kinderen er zo zorgvuldig mee om, omdat de gehele uitvoering van het emplacement van zoveel toewijding getuigt. De medewerker van 'De Eendracht' die dit emplacement in zijn vrije tijd bouwde, heeft vele kinderen een prachtig stuk speelgoed in handen gegeven, waaraan zij heel veel plezier kunnen beleven.

H. J. BEUKE

Bejaardenhuisvesting

Het tehuis 'Thurlede' in Schiedam van de HSHB

Met een variant op een geveugeld woord van de schrijver en essayist E. du Perron kon men enige jaren geleden — ook nu nog wel maar in mindere mate — zeggen: 'Humanitas bemoeit zich niet met bejaardenhuisvesting, maar de bejaardenhuisvesting bemoeit zich met Humanitas.'

De aard van ons werk brengt met zich mee dat daar waar de nood groot is, ook wegens incidentele oorzaken en omstandigheden, het maatschappelijk werk, vaak met anderen samen, in actie komt, moet komen. Een dergelijk optreden op grond van een onduidbaar geworden sociale achterstand van een bepaalde groep heeft zich ook binnen Humanitas afgespeeld. Op verschillende plaatsen ontstonden enige jaren geleden plannen tot het voorzien in de schrijnende huisvestingsleemte voor de weinig weerbare groep der bejaarden. Ook in kringen van het Humanistisch Verbond en de Vrije Gedachte kwam het tot initiatieven. Zij beide bouwden samen de A. H. Gerhard Stichting in Amsterdam. Op het congres van Humanitas te Rotterdam in 1959 werd besloten, dat Humanitas zich zou aansluiten bij de twee bovengenoemde eerste initiatiefnemers om met hen de landelijke opererende Humanistische Stichting tot Huisvesting van Bejaarden (HSHB) te gaan vormen.

Deze zeer speciale vorm van sociale hulpverlening, kapitaalintensief, een duidelijk eigen deskundigheid vereisend en zich afspelend in het randgebied van het maatschappelijk werk, behoort, zodra dit kan, geïnstitutionaliseerd te worden en dan door het

maatschappelijk werk te worden losgelaten.

In het kader van de HSHB als gespecialiseerde instelling, zo werd besloten, zouden dan alle nieuwe plaatselijke initiatieven van de drie instellingen tot ontplooiing worden gebracht. Vier plaatselijke huisvestingsstichtingen van Humanitas, te Hengelo, Rotterdam, Beverwijk en Velsen, die reeds met goedkeuring van het hoofdbestuur waren opgericht vóór de bovengenoemde belangengemeenschap gesticht werd, zijn zelfstandig blijven bestaan. Alle latere initiatieven zijn in HSHB-verband tot ontwikkeling gekomen. Ons blad heeft er een traditie van gemaakt in iedere uitgave één van de huisvestingsprojecten voor bejaarden uit onze kring te behandelen. Deze en volgende maal zal dat de HSHB als geheel zijn.

We laten in het volgende nummer de woordvoerder van deze instelling zelf aan het woord. Red.

Het hoofdbestuur van Humanitas maakt met diep leedwezen bekend dat bij een noodlottig ongeval op 8 mei jl.,

**MEVROUW D. TEN HOFF-
VALSTAR,**

echtgenote van de gewestelijk functionaris van Humanitas voor Friesland, de heer M. ten Hoff, om het leven is gekomen. De laatstgenoemde werd bij dit ongeval ernstig gewond.